

FN-W.3120.6.2.2023

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r., poz. 2383 z późn. zm.) Prezydent Miasta Rzeszowa uznaje, że stanowisko przedstawione we wniosku z dnia 14.12.2023 r. (data wpływu: 29.12.2023) przez _____ (dalej jako: Wnioskodawca, Strona lub Spółka) o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego z zakresu podatku od nieruchomości, a mianowicie zagadnienia, czy hala namiotowo-magazynowa podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości - **jest nieprawidłowe.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 14j § 1 ww. ustawy Ordynacja podatkowa, stosownie do swojej właściwości interpretacje indywidualne wydaje wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta lub marszałek województwa.

Spółka wnioskiem z dnia 14.12.2023 r. zwróciła się do Prezydenta Miasta Rzeszowa o wydanie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego, czy hala namiotowo-magazynowa (zwana dalej: halą) jest objęta podatkiem od nieruchomości uregulowanym w ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 70 z późn. zm., dalej upol).

Wnioskodawca w dalszej części wniosku wskazał na następujące przepisy mające być przedmiotem interpretacji indywidualnej, z których jego zdaniem wynika, że hala nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, tj.: art. 1a ust. 1 pkt 1 upol, art. 1a ust. 1 pkt 2 upol, art. 2 ust. 1, art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2023 r. poz. 682 z późn. zm., dalej P.b.), art. 3 pkt 2 P.b., art. 3 pkt 3 P.b., art. 3 pkt 5 P.b.

W przedmiotowym wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca jest użytkownikiem wieczystym nieruchomości, na której zrealizował, stosownie do treści decyzji Prezydenta Miasta Rzeszowa, inwestycję -

budowę hali namiotowej, magazynowej. Ze względu na zakończenie inwestycji, stosownie do wpisu dokonanego w dzienniku budowy dnia 27.06.2023 r., oraz oddanie hali do użytkowania, Spółka zmierzając do ustalenia swoich obowiązków w zakresie podatku od nieruchomości wystąpiła o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego.

Zgodnie z ww. decyzją, Prezydent Miasta Rzeszowa po rozpatrzeniu wniosku o pozwolenie na budowę zatwierdził projekt zagospodarowania terenu i projekt architektoniczno-budowlany i udzielił pozwolenia na budowę obejmującą „Hale namiotową magazynową”, według projektu opracowanego przez osobę posiadającą uprawnienia budowlane w specjalności architektonicznej, wpisaną na stosowną listę.

Stosownie do treści dokumentu o nazwie Projekt Zagospodarowania Terenu, który obejmuje łącznie projekt zagospodarowania terenu, projekt architektoniczno-budowlany oraz załączniki - dokumenty formalno-prawne, sporządzonego dla Spółki w stosunku do inwestycji o nazwie „Hala namiotowa magazynowa”, przedmiotowa hala została zbudowana w konstrukcji szkieletowej oraz wykonana z elementów systemowych prefabrykowanych. Hala jest obiektem parterowym bez podpiwniczenia, wymiary całkowite rzutu stosownie do Projektu Zagospodarowania Terenu wynoszą 50,08 m x 16,04 m, a wysokość wynosi 9,28m.

Hala namiotowa stanowi jedną część funkcjonalną bez przegród wewnętrznych. „Dostęp do budynku” jest możliwy poprzez drzwi zewnętrzne oraz bramę wjazdową zlokalizowane na elewacji południowo-wschodniej. Hala namiotowa została posadowiona w konstrukcji aluminiowo-stalowej w układzie słupowo-ryglowym z kształtowników o przekroju dwuteowym, dach pokryty został tkaniną z powłoką PCV, ściany obłożono stalową blachą trapezową. Konstrukcja stalowa hali posadowiona jest na żelbetowej płycie fundamentowej.

Poniżej przedstawiono szczegóły poszczególnych elementów konstrukcji:

Fundamenty - wykonane jako żelbetowa monolityczna płyta fundamentowa. Fundamenty posadowione na zagęszczonej podbudowie kruszywowej sięgającej min. głębokości około 1 m poniżej poziomu terenu.

Konstrukcja nośna - główna konstrukcja nośna w układzie słupowo-ryglowym z kształtowników o przekroju kwadratowym, rozstaw ram nośnych równy ok. 5,0 m, ilość ram 11. Rozpiętość ram równa 16,0 m. Całkowita wysokość budynku w szczycie wynosi 9,0 m.

Pokrycie dachu - pokrycie dachu z wodoodpornej tkaniny poliestrowej obustronnie powlekanej PCV (tkanina niepalna).

Obudowa ścian zewnętrznych - obudowa ścian zewnętrznych z blachy trapezowej.

Posadzka - posadzka w obrębie budynku betonowa (posadzkę stanowi płyta fundamentowa).

Izolacje przeciwwilgociowe - izolacje pionowe - fundamenty zabezpieczone

przeciwwodną izolację z mas bitumicznych typu lekkiego.

Zabezpieczenie antykorozyjne - zabezpieczenie antykorozyjne konstrukcji stalowych poprzez malowanie zestawem farb odpowiednich dla środowiska C4 lub alternatywnie poprzez cynkowanie.

W zakresie sposobu mocowania konstrukcji hali do podłoża, hala namiotowa magazynowa będąca przedmiotem niniejszego wniosku, zdaniem Wnioskodawcy, nie jest trwale związana z gruntem. Konstrukcja przedmiotowej hali została przymocowana do podłoża za pomocą kotew. Budynek hali namiotowej magazynowej nie jest wyposażony w żadne instalacje wewnętrzne. Hala namiotowa nie jest ogrzewana dlatego nie określono parametrów współczynnika przenikania ciepła. W związku z przedmiotową inwestycją nie projektowano wykonania żadnych instalacji zewnętrznych. Wody opadowe z dachu hali namiotowej kierowane są do istniejącej kanalizacji deszczowej. Nie projektowano zmian w istniejącym uzbrojeniu terenu. Hala namiotowa spełnia podstawowe wymagania dotyczące bezpieczeństwa konstrukcji, bezpieczeństwa pożarowego, bezpieczeństwa użytkowania, odpowiednich warunków higienicznych i zdrowotnych oraz ochrony środowiska, ochrony przed hałasem i drganiami. Hala namiotowa spełnia wymogi ustawy Prawo budowlane oraz rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U z 2002 r. poz. 1225). Informacje szczegółowe co do przyjętych rozwiązań projektowych dla hali namiotowej magazynowej, objętej niniejszym wnioskiem znajdują się w Projekcie zagospodarowania terenu oraz w ww. decyzji Prezydenta Miasta Rzeszów (dołączone do wniosku).

W związku z powyższym, zadano następujące pytania:

Czy opisana powyżej hala namiotowa magazynowa jest objęta podatkiem od nieruchomości, o którym mowa w ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych? Jeżeli tak, to czy podatek od hali namiotowej magazynowej należy ustalić według stawki właściwej dla podatku od budynku, czy według stawki właściwej dla podatku od budowli?

Zdaniem Wnioskodawcy:

W ocenie Wnioskodawcy przedmiotowa hala namiotowa nie będzie podlegała opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, z przyczyn wskazanych poniżej.

Przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości został określony przepisami upol. W tym miejscu Spółka przywołała brzmienie przepisów niniejszej ustawy, tj. art. 2 ust. 1, art. 1a ust. 1 pkt 1 i pkt 2, które zostaną zacytowane niżej.

W dalszej części mając na uwadze brzmienie owych przepisów prawa, oraz fakt,

że upol odsyła do przepisów prawa budowlanego, Spółka odniosła się do P.b. przywołując z niego definicję obiektu budowlanego, budynku, budowli oraz tymczasowego obiektu budowlanego.

Odnosząc się do korelacji pomiędzy przepisami ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz przepisami Prawa budowlanego, należało zdaniem Spółki wskazać, że dopuszczalność stosowania definicji z prawa budowlanego na gruncie prawa podatkowego została zakwestionowana przez Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 13 września 2011 r., sygnatura akt P 33/09,. Trybunał Konstytucyjny skrytykował definicję budowli i budynku na gruncie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, wskazując, że takie ich sformułowanie powoduje błąd logiczny. Następnie Wnioskodawca zauważył, że pozostawiając na boku czysto logiczną wadliwość definicji, warto skupić się na rozważaniach Trybunału Konstytucyjnego, poczynionych w oparciu o art. 217 oraz art. 84 Konstytucji RP.

Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że *"pośłużenie się definicją omawianego rodzaju nie budzi przy tym zasadniczo zastrzeżeń w zakresie, w jakim jest ona wykorzystywana na potrzeby prawa budowlanego jako dziedziny prawa administracyjnego"*. Trybunał zwrócił również uwagę, że o kwalifikacji określonych obiektów jako budowli decyduje ustawa w art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego, ale także inne przepisy, jak np. art. 29 ust. 1 i 2 lub załącznika do ustawy. O zakwalifikowaniu określonego obiektu jako budowli mogą decydować również inne regulacje prawne.

Jeśli jednak chodzi o definiowanie w zakresie prawa podatkowego, Trybunał Konstytucyjny zwrócił uwagę, że wymagany jest tu od ustawodawcy wyższy standard jednoznaczności i określoności przepisów niż w prawie administracyjnym. *"Dodatkowo podkreślić należy, że jakkolwiek, zdaniem Trybunału Konstytucyjnego, nie budzi w zasadzie zastrzeżeń sformułowanie przez ustawodawcę na potrzeby regulacji prawa budowlanego definicji "budowli" i "urządzenia budowlanego" jako definicji otwartych, których zastosowanie w praktyce wymaga nierzadko posłużenia się analogią z ustawy, to nie sposób nie zauważyć, że te same definicje w odniesieniu do u.p.o.l. nie mogą funkcjonować w identyczny sposób. Jak już bowiem stwierdzono, w wypadku prawa daninowego gwarancje dostatecznej określoności regulacji prawnych wynikające z zasady poprawnej legislacji ulegają istotnemu wzmocnieniu ze względu na treść art. 84 i art. 217 Konstytucji. Pierwszy z wymienionych przepisów ustawy zasadniczej formułuje nakaz precyzyjnego ustalenia w ustawie wszystkich istotnych elementów stosunku daninowego, natomiast drugi z tych przepisów wskazuje, w odniesieniu do jakich elementów omawianego stosunku (podmioty, przedmiot, stawki, zasady przyznawania ulg i umorzeń oraz kategorie podmiotów zwolnionych) rozważany obowiązek ma charakter szczególny"* Trybunał podkreślił, że *"z punktu widzenia standardów konstytucyjnych nie sposób zaakceptować sytuację, gdy jako przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości byłyby traktowane budowle w rozumieniu*

art. 3 pkt 3 u.p.b. nienależące do kategorii obiektów, które expressis verbis wymieniono w tym przepisie (lub - co wynika z wcześniejszych ustaleń - w pozostałych przepisach rozważanej ustawy albo w załączniku do niej), lecz będące obiektami jedynie do nich podobnymi". Zauważono, że nie każdy obiekt budowlany w postaci budowli w rozumieniu ustawy Prawo budowlane może zostać uznany za budowlę w ujęciu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, a - co za tym idzie - nie każdy taki obiekt budowlany będzie podlegał opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Z przyczyn powyższych, to na organie podatkowym ciąży obowiązek wykazania, że przedmiot opodatkowania rzeczywiście jest budowlą nie tylko w rozumieniu ustawy Prawo budowlane, ale także w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, tj. został wymieniony wprost (dosłownie, expressis verbis) w ustawie Prawo budowlane bądź w załączniku do tej ustawy jako budowla, gdyż tylko wówczas przedmiot taki będzie spełniał wymogi postawione przez Trybunał Konstytucyjny.

Istotna, zdaniem Wnioskodawcy, jest w tym kontekście również uchwała Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 3 lutego 2014 r., sygnatura akt II FPS 11/13, który stwierdził, że tymczasowy obiekt budowlany może być budowlą w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, jeżeli jest budowlą wprost wymienioną w art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego lub w innych przepisach tej ustawy oraz w załączniku do niej, stanowiącą całość techniczno- użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. b/ Prawa budowlanego. Powtórzono za Trybunałem Konstytucyjnym, że *"za budowlę w rozumieniu u.p.o.l. można uznać jedynie budowle wymienione expressis verbis w art. 3 pkt 3 P.b., w innych przepisach tej ustawy lub w załączniku do niej, będące wraz z instalacjami i urządzeniami obiektem budowlanym, o którym mowa w art. 3 pkt 1 lit. b) P.b., czyli pod warunkiem, że stanowią one całość techniczno-użytkową"*. Warto, zdaniem Spółki, również zwrócić uwagę na wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 13 marca 2018 r., sygnatura akt III SA/Wa 1021/17. Sąd wskazał, że *"hali namiotowej nie można zaliczyć do budowli w rozumieniu art. 3 pkt 3 p.b., a tym samym do budowli w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l., co wyklucza jej opodatkowanie podatkiem od nieruchomości"*. Przytoczyć należy również uzasadnienie wyżej wymienionego wyroku, w którym wskazano, że *"w przedstawionym stanie faktycznym nie ulega wątpliwości, że hala namiotowa nie stanowi budynku ani obiektu małej architektury w rozumieniu prawa budowlanego. Do rozważenia pozostawała zatem kwestia, czy kwalifikuje się ona do budowli w rozumieniu prawa budowlanego. Organ podatkowy przyjął, że skoro hala namiotowa nie stanowi budynku ani obiektu małej architektury w rozumieniu prawa budowlanego, to przesądza to o zakwalifikowaniu jej do budowli w rozumieniu art. 3 pkt 3 p.b. W ocenie Sądu z takim stanowiskiem nie można się zgodzić. [...] W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, że hala namiotowa, stanowiąca tymczasowy obiekt budowlany w rozumieniu p.b., niepołączona trwałe z gruntem, nie została expressis verbis wymieniona w art. 3 pkt 3 p.b. Jednocześnie organ podatkowy nie wykazał, że jest ona traktowana jako budowla w innych*

przepisach ustawowych uzupełniających czy precyzujących prawo budowlane. W konsekwencji, hali namiotowej będącej przedmiotem zaskarżonych decyzji nie można zaliczyć do budowli w rozumieniu art. 3 pkt 3 p.h., a tym samym do budowli w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l., co wyklucza jej opodatkowanie podatkiem od nieruchomości." Podobnie kwestię tę rozstrzygnął Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie wyrokiem z 24 sierpnia 2016 r., sygnatura akt II FSK 2027/14.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, jak również mając na uwadze treść przepisów ustawy Prawo budowlane, a także przytoczonego powyżej orzecznictwa, zdaniem Strony należy uznać, iż aby dana budowla mogła być objęta podatkiem od nieruchomości musiałaby być wprost wymieniona jako budowla w ustawie Prawo budowlane lub w załączniku do niej.

Dokonując analizy przepisów ustawy Prawo budowlane, oraz załączników do niej należy zdaniem Wnioskodawcy jednoznacznie uznać, iż przepisy te nie wymieniają wprost hali namiotowej, w tym hali namiotowej magazynowej.

Powyższe powoduje, iż w świetle przytoczonych powyżej przepisów prawa, jak również w świetle przywołanego orzecznictwa, w tym wyroku Trybunału Konstytucyjnego, hala namiotowa, jako iż nie jest wg Wnioskodawcy budynkiem (nie jest trwale związana z gruntem), budowlą (nie została wprost wymieniona w ustawie Prawo budowlane ani w załącznikach do niej) ani obiektem malej architektury, nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Reasumując, w ocenie Wnioskodawcy hala namiotowa magazynowa, będąca przedmiotem niniejszej interpretacji nie jest objęta podatkiem od nieruchomości, o którym mowa w ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych. Ze względu na powyższe, jak napisała dalej Strona, brak jest w sprawie podstaw do ustalania właściwej stawki podatku od nieruchomości.

W ocenie Prezydenta Miasta Rzeszowa:

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego, tj. że hala namiotowo-magazynowa nie jest objęta podatkiem od nieruchomości – jest nieprawidłowe.

Przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości reguluje art. 2 ust.1 upol, zgodnie z którym opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub obiekty budowlane: grunty; budynki lub ich części; budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Art. 1a ust. 1 pkt 1 upol stanowi legalną definicję budynku, określając budynek jako obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz

posiadający fundamenty i dach.

Z kolei przez obiekt budowlany w rozumieniu art. 3 pkt 1 P.b. należy rozumieć budynek, budowlę bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych.

Identycznie jak upol definiuje budynek art. 3 pkt 2 P.b., który stanowi, że ilekroć w ustawie jest mowa o budynku, należy przez to rozumieć taki obiekt budowlany, który jest stale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach.

Art. 1a ust. 1 pkt 2 upol pod pojęciem budowli określa obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

Natomiast stosownie do treści art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego przez budowlę należy rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych, elektrowni wiatrowych, morskich turbin wiatrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową.

Ze stanu faktycznego przedstawionego we wniosku wynika, że hala jest obiektem budowlanym, co faktycznie potwierdza dołączona do wniosku dokumentacja budowlana, jak również następujący fakt: „hala namiotowa spełnia wymogi ustawy Prawo budowlane oraz rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U z 2022 r. poz. 1225)”, a definicyjnie wyznacza wzajemne przenikanie się definicji obiektu budowlanego, budynku i budowli w upol i P.b., w oparciu, co często spostrzegane jest w doktrynie, o schemat idem per idem.

Z powyżej przytoczonych przepisów wynika również konieczność ustalenia dla potrzeb podatku od nieruchomości w pierwszej kolejności kwestii, czy dany obiekt budowlany jest budynkiem, a dopiero po wykluczeniu tego, należy rozpatrywać obiekt pod kątem ewentualnej budowli.

Jak zwrócono uwagę wyżej, w obu definicjach zarówno tej zawartej w upol, jak i tej zawartej w P.b. mamy identycznie wyszczególnione cechy budynku, których dopiero łączne występowanie determinuje zaliczenie obiektu do przedmiotów opodatkowania podatkiem od nieruchomości jakim są budynki.

Obiekt budowlany zgodnie z powyższym musi posiadać następujące cechy aby został uznany za budynek, a mianowicie: trwały związek z gruntem, wydzielenie z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiadać fundamenty i dach.

Z opisu hali, nazwanej przypadkowo ale trafnie przez Stronę we wniosku budynkiem, i tak zakwalifikowanej ww. rozporządzeniem Ministra Infrastruktury, wynika, czego nie neguje Wnioskodawca, że hala posiada fundamenty, ściany (wydzielenie z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych) i dach.

Jedyną cechą, która wg Wnioskodawcy wyklucza halę z kategorii budynków jest brak jej związku z gruntem. Wg Spółki brak trwałego związania z gruntem determinowany jest tym, że konstrukcja przedmiotowej hali została przytwierdzona do podłoża za pomocą kotew.

Zdaniem Prezydenta Miasta Rzeszowa, w tym miejscu należy przytoczyć orzecznictwo odnoszące się do trwałego związania z gruntem obiektów budowlanych, a w pierwszej kolejności wyrok, który organ podatkowy w całości podziela, odnoszący się nie tylko do kwestii właściwego rozumienia trwałości związania z gruntem obiektów, ale również do kwalifikacji hal namiotowych. Zgodnie z tezą Naczelnego Sądu Administracyjnego ujętą w orzeczeniu z dnia 27 czerwca 2023 r. ,III FSK 2238/2, „*Hale namiotowe powinny być kwalifikowane jako budynki podlegające opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości z uwagi na spełnianie przez nie cech tych obiektów budowlanych - budynków. Posiadają wprawdzie konstrukcję namiotową jednak są trwale związane z gruntem systemem śrub i kotew, są wydzielone z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych, posiadają fundamenty i dach*”. W uzasadnieniu tego wyroku czytamy, że przez trwałę związaną z gruntem należy rozumieć takie połączenie budynku z gruntem, które ma charakter techniczno-użytkowy, uwzględniający nie tylko związek z podłożem, ale również to, że jako konstrukcja przestrzenna musi się oprzeć czynnikom mogącym zniszczyć jego konstrukcję ustawioną na fundamencie. „*O tym, czy obiekt budowlany jest trwale związany z gruntem nie przesądza sposób w jaki posadowiono go w gruncie czy na gruncie, jak*

również technika w jakiej tego dokonano. O trwałym bądź nietrwałym związaniu obiektu budowlanego z gruntem nie decyduje też technika wykonania fundamentów oraz możliwości techniczne przeniesienia tego obiektu w inne miejsce. Podstawowe znaczenie ma natomiast ustalenie, czy posadowienie jest na tyle trwałe, że opiera się czynnikiem mogącym zniszczyć ustawioną na nim konstrukcję, i zapewnia bezpieczeństwo.”.

Hala jak napisała Strona spełnia podstawowe wymogi w zakresie bezpieczeństwa konstrukcji i bezpieczeństwa użytkowania. Poza tym, jej wielkość warunkuje konieczność takiego jej przytwierdzenia do podłoża aby, to przytwierdzenie było trwałe, w logicznym rozumieniu tego słowa, w tym przypadku kotwami.

W stanie faktycznym sprawy będącej przedmiotem ww. orzeczenia, podobnie jak w stanie faktycznym wynikającym z wniosku Spółki przykręcenie śrubami, bądź kotwami elementów konstrukcyjnych do betonowej płyty fundamentowej powoduje trwały związek z gruntem obiektu (ponadto Wyroki WSA: w Gliwicach z 16 lipca 2019 r. , ISA/GI 115/19, we Wrocławiu z 6 grudnia 2019 r. , I SA/Wr 670/19).

Również z Wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 18 maja 2023 r. , III FSK 1107/22, wynika, że o „*ocenie, czy wiatę należy zakwalifikować jako budynek, budowlę czy obiekt małej architektury, decydują okoliczności faktyczne sprawy, w szczególności wielkość, konstrukcja, usytuowanie, przeznaczenie spornego obiektu*”.

Abstrahując już od tego, że powyższy wyrok wyklucza możliwość niezakwalifikowania wiaty do któregoś z wymienionych w nim przedmiotów, należy zauważyć, że odwołuje się do takiego parametru jakim jest wielkość, która zdaniem Prezydenta Miasta Rzeszowa, również jest przesłanką wpływającą na uznanie występowania rzeczony trwałości połączenia obiektu z gruntem. Z opisu hali wynika, że jest to obiekt o wymiarach: 50,08 m x16,04 m, o wysokości 9,28m.

Podsumowując, zdaniem Prezydenta Miasta Rzeszowa przedstawiona we wniosku o indywidualną interpretację wiaty namiotowo-magazynowa jest budynkiem, gdyż spełnia wszelkie przesłanki wynikające z legalnej definicji tego rodzaju obiektów zawarte w upol., więc z uwagi na brzmienie przepisów przywołanych powyżej, kwalifikacja obiektu spełniającego warunki budynku jako budowli jest w takiej sytuacji wyłączona, a z uwagi na to, że budynki podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, należy stwierdzić, iż stanowisko strony jest nieprawidłowe.

POUCZENIE

Stronie przysługuje prawo wniesienia skargi na interpretację z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie, ul. Kraszewskiego 4A, 35-016 Rzeszów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej interpretacji (art. 53 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - Dz. U. z 2023 r. poz. 1634 z późn. zm).

Skargę do WSA wnosi się w dwóch egzemplarzach (art. 47 ww. ustawy), za pośrednictwem Prezydenta Miasta Rzeszowa (art. 54 § 1 ww. ustawy).

PREZYDENT MIASTA RZESZOWA

Konrad Fijolek

Otrzymują:

- 1) Adresat,
- 2) Podkarpacki Urząd Celno-Skarbowy w Przemyśle,
- 3) Aa.